

Під сивим волоссям, неначе під снігом...

Ігор Павлюк

Під сивим волоссям, неначе під снігом, – тепло.

Я постарію різко.

Ну так – ніби зовсім вмеру.

І море нічне затопить душі півстепу.

Безкора калина вислизне з мокрих рук.

Я постарію різко.

Ну так – ніби зовсім мертвий.

І друзі не встигнуть позаздрити, а чи допомогти.

Але збаламучена доля гратиме в карти вперто.

Смерть програватиме.

Плакатимуть чорти.

І море нічне затопить душі півстепу,

Холодним кипінням zostавшись на самоті.

Під сивим волоссям, неначе під снігом, – тепло.

Безкора калина...

Безрука Венери тінь.